

Princip at fri til enhver ung Dame han kommer sammen med. Han skal have sagt, at han ikke vil forspilde nogen Chance for at gøre et godt Parti. Han er i Grunden lige til Tugthuset. Men han har en smuk Sangstemme og spiller fortræffelig Guitar.«

»Aa, han maa være smaatosset. Han ser da ogsaa saadan ud.«

En fremmed Dame kom ind i Kupeen og standsede Samtalen. Lidt efter kørte Toget.

STOREHOLT laa mellem to Smaaskove ved den ene Ende af en langstrakt Sø — »Grønnevandet«. Egnen var flad; det var ikke Omgivelsernes Skønhed men Jordens Frugtbarhed, der havde bestemt Gaardens Beliggenhed. Her var man midt inde paa den rige fynske Muldslette, hvor Bønderbørnene, som der blev sagt, fødtes med en Sølske i Haanden.

I henved et Hundredaar var Storeholt gaaet i Arv fra Far til Søn i den hagenske Slægt. Den nuværende Ejer, Jægermester Hagen, var Fru Berthas Brodersøn, en Mand i sine bedste Aar. Han var Broder til Professor Asmus Hagen og gift med en Datter af den bekendte københavnske Grosserer Søholm — Kaffehandleren.

Da Vognen med Fru Bertha og Jytte kørte op for Trappen, stod Husets unge Frue der og tog imod